

ק"ג.

במ"א מ"י פ' כה מהל'
סנהדרין הל' י'
טוש"ע ח"מ ס' יא סע"ג
זהג"ה:

ב א חיי פריה מהל
סנהדרין הלכה י סג
עקן דר טוש"ע שם ס"ד:
לא דר חיי שם הל' ט
טוש"ע שם סעי' ד:
ב א ז חיי שם סג שם
טוש"ע שם סעי' א:
ג א ח ט י חיי שם הל' ט
סג שם טוש"ע ח"מ
ס' א סעי' א ז:
ד א ב ל (חיי שם) טוש"ע
ס' א סעי' ז כג"ל:
ה א ז מ ג חיי פריה
מהל' גולה הל' ט
ענין סג סג ענין עג
טוש"ע ח"מ סעי' א ספט
ס"ד:

וְלֵךְ עִם מִי שֶׁהֵלֵךְ אֵלַי
 תּוֹשִׁיעַ שֶׁסָּמַר בְּיָד
 וְשֶׁיָּחַט אֶת
 לֵב אֶת עַצְמוֹ שֶׁסָּמַר
 שֶׁפָּקַד אֶת
 לֵב אֶת מִי שֶׁמֵּחַ
 וְלֹאסֵף הֵלֵךְ אֵלַי כְּמֵלֶךְ
 וְלֹאחֹזֵק רָעוֹת טוֹשִׁיעַ יוֹד כְּמֵלֶךְ
 וְלֵךְ עִם מִי שֶׁפָּקַד מֵלֶכֶת
 גִּיטֵל הֵלֵךְ אֵלַי כְּמֵלֶכֶת
 וְשֶׁעַן עַד טוֹשִׁיעַ חִימָא כִּי
 שְׁטֵט סָמַר אֶת
 שֶׁ שֶׁ אֶת מִי שֶׁמֵּחַ
 שְׁבוּעַת הַלֵּל אֶת וְיִדֵּי
 וְלֵךְ וְדִרְשֵׁל אֵלַי כְּמֵלֶכֶת
 וְלֹאחֹזֵק רָעוֹת טוֹשִׁיעַ יוֹד כִּי
 רַלֵּב עַד הַיָּד
 וְלֵךְ עִם מִי שֶׁמֵּחַ
 גִּיטֵל הֵלֵךְ אֵלַי כְּמֵלֶכֶת
 וְשֶׁעַן עַד טוֹשִׁיעַ חִימָא שֶׁ
 טוֹשִׁיעַ אֵת מִי שֶׁשְׁטֵט
 סָמַר אֶת
 מֵלֶכֶת אֵלַי כִּי
 וְלֵךְ עִם מִי שֶׁמֵּחַ
 גִּיטֵל הֵלֵךְ אֵלַי כְּמֵלֶכֶת
 וְלֵךְ גִּיטֵל הֵלֵךְ אֵלַי כְּמֵלֶכֶת
 עַד טוֹשִׁיעַ חִימָא כִּי
 מִתְחַסֵּם אֵת וְכִי שְׁטֵט
 סָמַר אֶת

א נב' דמנא אסור
הסבירא דהס כ"ל ור"ה
כללואס ור"ל
נינימוקי יוסף העיקרא
ועין דר' דר' עקיבא
ע"ש ג"י דמנא להדיא
למנא דהס"ק מניא אסור
לכללואס עשרה גדיים כללואס
ה על זה להדיא ו
למנא דהס"ק מניא אסור
לכללואס עשרה גדיים כללואס
ה על זה להדיא ו
למנא דהס"ק מניא אסור
לכללואס עשרה גדיים כללואס
ה על זה להדיא ו

לֹא דָבַר שֵׁשׁ בּוֹ
אֶחָדִים מִמֶּנּוּ. לֹא שָׁגַל
קִרְקַע וְהִטְחָה לִפְנֵיהֶן,
אֲלֵא אֶפִּילוֹ פָּרָה כּוֹ.
הִסָּל מַעֲדִין שֶׁהִיא דִּנְגוֹל
חֲזִיצִין (לַעֲלֵי קִיא): דִּינָא
מִלְכּוּתָא. שֶׁל עֲכוּרִים
גִּישּׁוּן (י): מִסֵּס
וְאַרְעֻנוֹת וּמִנְהָגוֹת שֶׁל
מַלְמֵס שְׂרָגִילִים
הַמִּנְהָגִים בְּמִלְכּוּתָא. דִּינָא

הוא, שכל בני המלכות
מתקבלים עליהם מראש
חוקי המלך ומשפטיו והלך
דין גמור הוא ואין למחזיק
בממון חבירו על פי חוק
לא להורגו יכול לדור על זה
לפי שיש חיוב מיתה לזו,
ממורכבין. נוטל מכס המלך
הוא כדי שלא יטלם (שם).

וַיֹּמַר סֹבֵב דָּבָר שְׂאִין מִתְבִּיִּין מוֹתֵר. וְשֵׁרִי אִפִּי לִלְבוֹשׁ וְהָאֵנִי נִמְיָ (א) דְּמִיָּא מוֹכְרִי כְּסוּת מוֹכְרִין כְּדִרְכָּן וּמוֹקִי צִמְמָה מְדִלְקִין (שִׁמְשׁוֹת דִּף כְּטוֹ: וְשֵׁס) כְּרִבִּי שְׁמַעוֹן לְשֵׁרִי דְּבַר שְׂאִין מִתְבִּיִּין הָאֵסִי נִמְיָ שְׂרִי אִף לִלְבוֹשׁ וְלֹא שִׁישְׂאָם דּוֹקָא עַל כְּתִיפִיו:

אין פורטין לא מתיבת המיובסין.
 לרבנן דלמרי סתם גזילה
 לא הוי יאוש בעלים א"ש ומ"מ סתני
 דנותן דינר ויחזור לו השאר הואיל
 ואין ידוע צבור שזה של גזל ר"ש
 נמי דלמרי סתם גזילה הוי יאוש
 בעלים דהשתא ה"ל יאוש ושינוי
 רשות מ"מ אין פורטין משום דדבר
 מגונה הוא לתיבז ויכס מיוחדת
 להאניע סם גזילות שלהם ודרכו כל
 שעה להניח שם:

גודרין **לַחֲרֹגִים.** צנזורים (דק)
(כח.) מפרש דאמר בשפתיו
קתם יאסרו כל פירות שצטולם עלי
אם אינם של תרומה ומחשב בצלבו
היום דאין נאסר אצלך אותו יום
בלבד ואע"י דדברים שבלב אין דברים
משום אונסה שרו ליה הוי מפרש
התם דאיהי שיקול לתשוב בצלבו שעה
אחת או רגע וכן נוהגים כשהאנשים
מדירים היהודים הדרים תחתיהם שלא
יאלו לדור בעיר אחרת יכולין לידור
קתם שלא יאלו וצלבם ימשכו היום
ואפי' הוא מפרש בשפתיו שלא יא
ממנו כל ימי חייו יכול להערים ולחשוב
בלבו שום תנאי ואם מצטל בשפתיו
בלתש כ"ש דהוי ביטול גמור: :
שלא

יד אמר רב נחמן בלא יתיבין
גלא כי הוו אתו לקמיה דרב
דאיכא רמאי חיישינן: אם
גני ליה רבי לר"ש בריה לא
ירש בה חמור ומחמר אחריו
בהנא מרב מטה ומיסב עליה
בכם עוד: **מתני'** אין פורטין
ונוטלין מהם צדקה אבל נוטל
לנותן לו דינר ונותן לו את
תא דינא אמר רב חנינא בר
דבי ר' ינאי אמרי במוכס
גש אדם כלאים אפי' על גבי
ר"ע דתניא אסור להבריה
יה את המכס בשלמא לענין
מתכוין מותר ומר סבר דבר
מי שרי והאמר שמואל דינא
במוכס שאין לו קצבה דבי
תני אהא אסור להרגין
של בית מלך אע"פ שאינה
אמר שמואל דינא דמלכותא
ובכס שאין לו קצבה דבי ר'
אמר במוכס כנעני דתניא
ול לזכהו בדניי ישראל וזהו
לו כך דינכם ואם לאו באין
מר אין באין עליו בעקיפין
השם הא ליכא קידוש השם
אין דבר זה דרש ר"ע כשבא
אחרי נמכר גאולה תהיה לו
שלא

נואָה וו של בית המלך: הורגים.
גחלו היכא דליכא חילול השם שאין
עברי הנמכר לנכרי בשוק משתעי:
שלא

המלך ההבוי בעיר משוס גול (רשב"ם ב"ב 10:); נודרין להרגין. שהוא הורג על עסקי ממון, שאם
 שהוא של תרומה ויחמר נדר זה עלי אס אינו של תרומה, אף על פי שאינו של תרומה, כדי שלא
 והנדר מותר והיינו נמי נדרי אונסין (נדרים 10:); ולחרימין. שהוא לנטים בעלמא שאינו הורג (שם),
 ורואה לטול פירומו צל כרחו (שם), אף על פי שאינה של תרומה. יכול לידור שהן של ת

אכל איסיה במתא לא. משמתינן ליה דהנהו אימתא ושיבצי
לא עבדי שליחותם: דאמרי שניה דבי דינא אשכחיה ואמר ליה.
אלא משדרינן ליה עוד שליחות אחרינא במריה: ולא אמרן אלא
דלא חליק אצבא דבי דינא. כי אתי ההוא פלוני לביסיה לית ליה

אבל איתיה במתא
אמרו ליה דאמרי אי
ואמר ליה כולא אמרן
דבי דינא אבל חליף
אמרי אשכחיה בי
אמרן אלא דאתי
לא אימא אישתלויי
מאן דכתיב עליה
לדינא עד דאתי
דלא ציית לדינא עד
ולא היא הכיון דאמרו

אמר רב חסדא יקוני
ושני זמנא וזמנא בתו
רב ^אאסי איקלע בי
איתתא דאזמנה לדינא
עלה פתיחא א"ל לא
רב חסדא קובעין זמן
יה"מ גברא דאנים
איתתא כיון דאיתתא
היא: אמר רב יהודא
לא ביומי ניסן ולא ב
יומא טבא ולא במע
לבתר יומי ניסן וביו
קבעין ממעלי שבת
לא קבעין מאי טעמ
וזמנא לא לבני כלה ב

נחמן אמר להו וכי
היה דבר שיש בו א
דבר שיש בו אחריות
חייבין להחזיר מפני כ
שולחן ואוכל עליו מה
לא מתיבת המוכסין
הוא מתוך ביתו או
השאר: ומוכסין ^והוא
כהנא אמר שמואל
העומד מאליו איכא
עשרה בגדים להבדיל
את המכס ר"ש אומת
כלאים בהא קמיפלגי
שאין מתכוין אסור א
דמלכותא דינא א"ר א
ר' ינאי אמרי במוכס
ולחרמין ולמוכסין ש
לא תרומה חנינא ^פשא
דינא א"ר חנינא בר
ינאי אמרי ^רמרבת

ישראל וכנעני אנס
ואמור לו כך דינינו
עליו בעקיפין ^א דב
מפני קידוש השם ור
באין וגול כנעני מ' י
מזפירין מגין לגול כ

במקום שישר' נותנין מכס וגוים אין
אין כהא פליג דתנא קמא סבר דבר
שאין מתכוין מותר דקאמר ר' שמעון
והוא לא מבגדי סחורה פרי"ח. והא
נלוי מחשב בלבו הי ומוציא בשפתיו
יפשר דלא עקר לגידריה כי האי גונא

א דבי דינא אכל חליף
דינא לא סמרינן אשיבבי
דינא אמרי ליה: אישטלי.
ותוס קודם ששז אותו
עד דאחא לבי דינא
א ליה. ואע"ג דלמחר
גא: עד דלא יויה לבי
דינא [לן] אא לא תו ולא
דלויי דינא. ויפרע לו:
גן ליה. ואע"ג דלמחר
לא היא כיון דלמחר
ירענא. לאלתר דלמנא
אחוי השתא וטרח אכל
א כל כמה דלא אחי
הוא: קובעין וזמן. ליום
אס לא יבא מומנין אותו
ואס לא יבא מומנין אותו
ועד למחר לא כתבינן
ל היום ממתינן שמה
כבינן זימנא ציומי ניסן.
אדם לדין צניסן ובתשרי
אם ובציר: א' לנשר
אם שביא ביום פלוגי

כל שבת אין אומרים
שני לדין דמנע ולא
בריגלא. צאין לשמוע
ל קודם הרגל ל' יום:
בעצין לקמיה דרב נחמן
האומין צעלי דינין לדין:
וכי לדידכו כנופייכו.
ההקלתי אתכם: מטה
כיון למדי דקאי צנו
לא מחזיו לעלמא כי פרה
אז וילותא דאצוהון אז
דנפסי ועיילי אינשי
חזו להו איכא וילותא:
כפרה וחמור כן מטה

וְעַתָּה אֵין פִּרְשָׁיוֹן. לְהַחֲלוֹץ
וְעוֹתוֹת מִיַּד מוֹכָסִים לְיִטּוֹל
מִיִּצְתָּן שְׁנוֹתֵיךְ בַּהּ מַעֲוֹת
מִכִּים שֶׁל גְּבֻזֵי הַמֶּכֶס
וְגִלְגּוֹלוֹת אֲרוֹנָתוֹ לְפִי
מִסּוֹךְ צִיּוֹן. אֵין מוֹכֵס
: אֹו מִן הַשּׁוֹק. אִם יֵשׁ
שׁוֹק שְׁאִין לִקְוֶה מִיִּצְתָּה
'אֶל נֹוֶן לֹו דִּינֶה.
לֹו פִּרְשׁוֹת לְמוֹכֵס מִן
הַ חֲזִי דִּינֶה וְאִין לֹו
יִתֵּן לֹו דִּינֶה כֶּסֶף וּמִקְצֵל
שְׁנוֹת בְּשׁוֹה חֲזִי מִפְּנֵי
לֹו מִדּוֹל: דִּינֶה לְהַלְכוֹת
שְׁחִיבֵל אִם הַמֶּכֶס מִן

ד' קצוד כד ודך לשנה
שאיין לו קצבה. אלא וטול
מאליין. שלא מאת המלך
קצבה: כדי להצריח את
פ"ש שאין כוונתו להנאת
ל להצריח בו בלצישת
יינא דמלכותא דינא.
זל את המוכס ישראל
את המכס מיד המלך
מימי. בצלי חירגה ומירגה
מחוב: באין עליו בעקיפין.

גבי י' מלבושין להבריה בו את המכס
להבריה בו את המכס. בשלמ' לענין כ
מתכוין מותר. מהכא שמע' דכל דבר
המכס, פ' כדי שיהא כ' במגדי מלבו
וקומו כ' נודר יאסרו כל פירות שבעולות
דברים שבלב אינן דברים, לגבי אנסיק

אכל לא עבדי
אלה משה
ולא חניף
אורחל לא
אצבא דבי
דלמרי בי
שכחו של
פלוי לב
לא קרע
אתינא א
יניא. ש
קיס: ע
לא מקרי
פרענא:
דליטנא

שני בשנת
ליום חמישי
ליום שני
פתיחה
יבא: לא

(א) ג' דמנני לה אהא
וידרין וכו' של פרומה
ע"פ שאינה של
תרומה שהיא של בית
מזלך אע"פ שאינה של
מזלך (ב) רש"י ד"ה דינא
כו' אין זה מלך:
(ג) תוספות ד"ה ומר וכו'
האמר זה דתנן ב"פ בתרא
הכלאים ומכרי כמות:

ציתא הוא
וחמור ו
דלמא כ
לציתייהו
ויחכם עו

המכס
שגובה
שקל
ממוצע
לזמן
המכס:
היה
המכס
הפרוטות

אמרו רבא האי מאן
בכתיבתא פתחה עליה
על (ו) גווי
כלל חפסא
אפי' יט'
ממס. ו
לזשיא
כלאים:
ונמא
זה שקי
רוחמים:
מנין
שזה
אפילו
ר' עקיב'
מסור
סמט.
אמר רבא האי מאן
בכתיבתא פתחה עליה
על (ו) גווי
כלל חפסא
אפי' יט'
ממס. ו
לזשיא
כלאים:
ונמא
זה שקי
רוחמים:
מנין
שזה
אפילו
ר' עקיב'
מסור
סמט.